

at overbevise Flertallet om Rigtigheden af Kjøbenhavns Befæstning, og det er overfor dette Faktum, at vi til Sagens Fremme have søgt at faae positive Udtalelser frem fra Flertallets Side om de andre Punkter i Lovforslaget, f. Ex. om en hurtig Udvikling af Flaadens Materiel, en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning. Men her staa vi akkurat som ifjor; vi have kun set et Eneste fra Udvalgets Flertals Side, det er en Modstand imod Lovforslaget, en Modstand mod denne Forvarssplan, og ikke Spor af nogenjombelst Angivelse af, hvad det ærede Flertal maatte ville stille iftedet. Naar den ærede Ordfører nævnte, at han mente, at Regjeringen er en bevidst Hindring for Forvarssagens Fremme, kunne vi ikke sige Andet, end at vi have ikke set nogenjombelst Basis for en Fremtidsplan, ikke set nogenjombelst Anthyndning af, hvad man kunde vente sig af Flertallet til Gavn for Forvarsvæsenets Udvikling, saa at det maaste nok kunde være, at der var mere end den ene af Ordføreren nævnte Hindring for Forvarssagens snarlige Fremme. Da vi nu ikke have kunnet se Andet, have vi forsøgt at naae Enighed i det Mindste om Noget. Vi foresloge at indstrænke Lovforslaget til en Bevilling for kort Tid, et lille Beløb, der skulde anvendes til Noget, som Intet vilde præjudicere, fordi det vilde gaa ind i enhver Forvarssplan. Vi valgte dertil særlig en Bevilling til Torpedobaade, og vi valgte dette, fordi dette Vaaben altid her i Thinget har været Flertallets egen Kæledæge, fordi Søværnsloven af 1880 har fastslaaet, at der skal være et Personel dertil, fordi Flertallet for kort Tid siden endog har bevilget en Øvelsesplads til 140,000 Kr. til dette Vaabens Personel og Materiel, og fordi der med Hensyn til Anskaffelsen af Torpedobaade ikke stiller sig nogenjombelst teknisk Nybygnings-Spørgsmaal i Veien, saaledes som det maaste vilde have været Tilfældet, dersom vi havde foreslaaet et Beløb anvendt til et større Skib. Desuden er der i en saadan Bevilling ikke Nogetjombelst, der kunde ligne et politisk Spørgsmaal. Det kunde jo aldrig være et politisk Tillidsvotum til Ministeren, at man gav ham en mindre Bevilling til Anskaffelse af Torpedobaade. Det er det Samme, som Folkethinget allerede i de foregaaende Aar har bevilget Ministeren Midler til. Folkethinget har jo bevilget Ministeren Midler til 4 store Torpedobaade og til en stor, der er under Bygning, og til 5 smaa Torpedobaade og 2 smaa, der ere under Bygning. Det er altsaa aabenbart, at en Bevilling, der omtrent vilde komme til at omfatte det Samme, ikke kunde betragtes som noget særligt

politisk Tillidsvotum. Det er af disse Grunde, vi have foreslaaet den. Den ærede Ordfører har nu en Tilbøielighed til at ville latterliggjøre os ved at sige, at vi have forsøgt at latterliggjøre Lovforslaget ved at bringe det ned fra 72 Mill. til 2 Mill. Kr. Han har forsøgt at betegne det som en politisk Demonstration. Det ærede Medlem skulde imidlertid ikke føre Latteren ind i en saa alvorlig Sag som denne. Det kunde jo maaste ogjaa være, at naar det kom til Stykket, kunde Latteren vende sig paa en noget anden Maade, end den ærede Ordfører egentlig har tænkt sig. Vi have fremsat dette Forslag, ikke fordi vi i og for sig anse en Bevilling til Torpedobaade for at være Noget af det Vigtigste, der kan gjøres for Landets Forvar, heller ikke fordi vi overhovedet have skiftet Overbevisning om, hvilken Forvarssplan der skal følges, og heller ikke fordi vi paa nogen Maade have opgivet Troen og Haabet om, at den Tid en Gang skal komme, da den saadan Plan bliver gennemført, men vi have gjort det, fordi vi frygte, at den Tid ligger saa fjern, at Begivenhederne kunne overraske os, saa at en saadan Plans Gjennemførelse kommer for silde. Derfor have vi foreslaaet, at vi for at benytte Tiden dog skulde gjøre Noget nu. Vi have jo det Sørgelige hos os, at vi, saaledes som det ikke saa sjældent er sagt om Østerrigerne, komme for silde med vore Forvarssforanstaltninger. De Befæstninger, der skulde have været gjorte færdige til mellem 1648 og 1650, vare endnu ikke færdige i 1659, da de skulde bruges, og Følgen deraf var den, at der til Byens Forvar fordreides langst større personelle Øffre end ellers nødvendigt. Den Befæstning til Søfiden om Kjøbenhavn, der efter den vedtagne Plan skulde have været gjort færdig i Slutningen af forrige Aarhundrede, var saa lidt færdig i 1801, at af de tre Forter manglede de to, „Prøvesten“ og „Stubben“, og det tredje, „Trefronen“, havde intet Brystværn. Det er det Sørgelige, at vi have Tilbøielighed til at komme for silde med alle vore Forvarssforanstaltninger, og det er det, vi for vort Vedkommende have ønsket at kunne undgaa, og det er af den Grund, at vi, naar der ikke kunde opnaas Enighed om noget Mere, have foreslaaet i det Mindste at blive enige om noget saa Lidet som denne Bevilling til Torpedobaade, der jo i ingen Henseende foregriber Noget. Vi have gjort det, fordi vi troede, at det var vigtigt ikke at staa med en sangvinisk Sørgløshed og se paa Fremtiden, ikke at lade flere Aar endnu gaa hen end de 11 Aar, i hvilke vi her i Thinget kun have talt om Forvarsvæsenets extraordinære